

[Arbejdsministeren.]

om erhvervsrepræsentanter i fondens ledelse. Også det er jeg parat til at forhandle om.

Det er rigtigt, som hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) sagde det, at der har været rettet meget stærk kritik mod, at $\frac{2}{3}$ af bidraget obligatorisk skal genanbringes i aktieselskaber med over 50 ansatte. Jeg vil gerne for en ordens skyld sige, at jeg er enig i de synspunkter, han har fremført. Det er også et spørgsmål, der kan forhandles, også fordi den nye aktieselskabslov, som træder i kraft den 1. januar 1974, sikrer lønmodtagerne repræsentation i selskabernes ledelse.

Hr. Simonsen begyndte så temmelig voldsomt med at sige, at en ny første behandling er en provokation. Jeg forstår ikke, at han kan opfatte det på den måde. Regeringen har straks fra starten tilkendegivet, at det er en lovgivning, vi tillægger meget stor betydning, og jeg synes snarere, at han burde opfatte dette, at der er behov for en ny første behandling, som et udtryk både for langmodighed og forhandlingsvilje; denne forhandlingsvilje er altså fortsat til stede.

Hr. Simonsen pegede på nogle gallupundersøgelser, som jeg også har set, men som jeg må erkende at jeg ikke kan tillægge overvejende stor betydning. Jeg synes, at de i høj grad bærer præg af den måde, spørgsmålene er stillet på. Jeg tror godt, man kunne stille spørgsmålene på en anden måde og få et ganske andet resultat ud af en sådan gallupundersøgelse.

Hr. Simonsen sagde videre, at HKs formand havde udtalt, at man skulle vente med at gennemføre forslaget, til det er moment for gennemførelse — sådan forstod jeg det. Jeg er da meget vel klar over, at det er ikke et forslag, der skal jaskes igennem, og denne første behandling for anden gang er jo også et udtryk for, at regeringen ikke har ønsket at jaske en så stor reform som denne igennem. Når dette er sagt, vil jeg gerne føje til, at Max Harvø i princippet er ganske enig i det lovforslag, som ligger på bordet

her, og som vi i dag har til behandling. Det har han også for nylig givet udtryk for i en samtale, jeg havde med ham i tv.

Hr. Simonsen fremførte nogle synspunkter, som lå meget på linje med det, erhvervsorganisationerne har fremført — også andre har været inde på dem. Han sagde bl.a.: Regeringen har ikke kunnet tilbagevise, at lønmodtagerne selv kommer til at betale. Han sagde videre: Der bliver ikke tale om nogen større produktivitet i forbindelse med en ØD-ordning som foreslået af regeringen. Der bliver ikke tale om større opsparring. Derimod er det mere sandsynligt, der bliver tale om stigende priser og højere skatter, specielt for de bidrag, der skal betales for de offentligt ansatte. Det er jo det samme, som erhvervsorganisationerne har påstået. Jeg mener, at de svar, vi har givet erhvervsorganisationerne, tilbageviser disse påstande.

Hr. Simonsen sagde videre, at af materialet fra erhvervsorganisationerne fremgår det, at værditilvæksten bliver gemt i den centrale fond. Jeg skal ikke gå nærmere ind på alt dette materiale, men jeg vil dog gerne sige, når hr. Simonsen og hr. Enggaard i dag har været inde på disse synspunkter, at jeg mener, erhvervsorganisationernes forudsætning om, at de private virksomheders ØD-bidrag vil blive overvæltet på priserne, er udtryk for en meget statisk betragtning, hvorved man helt ser bort fra, at gennemførelsen af ØD-forslaget vil give anledning, efter vor opfattelse, til en forstærket produktivitetstigning i erhvervene. Jeg tror, at opsparringen i kraft af ØD-ordningen i løbet af ganske få år vil give et betragteligt tilskud til den samlede opsparring i samfundet og dermed skabe plads til og finansieringsmuligheder for en forøgelse af investeringerne i erhvervslivet. Det har jo netop været en af bevæggrundene bag udformningen af ØD-forslaget, at der var et stærkt behov for en udvidelse af investeringsmulighederne, og adskillige erhvervsorganisationer har gentagne gange givet udtryk for, at vi i en årrække ville være stillet over for et